

[Ib Christensen]

tidligere regerings naturgasprojekt. Samtidig understreger vi dog, at vi er imod en restriktiv energipolitik, men finder det vigtigt, at den enkelte forbruger bevarer valgmulighed mellem forskellige energikilder.

At sælge naturgassen til udlandet i stedet for selv at drage nytte af den ville nok på kortere sigt være mere økonomisk fordelagtigt, men det ville både på kort og på lang sigt øge vor afhængighed af andre energiforsyningsmuligheder, herunder olie og kernekraft, og er allerede derfor aldeles uacceptabelt.

Om handelsministerens redegørelse i øvrigt kun disse bemærkninger:

Jeg synes ikke, den glimrede ved klarhed, ud over at det er øjensynligt, at den tidligere regerings naturgasprojekt altså reduceres både med hensyn til omfang og med hensyn til tempo. Regeringen skriver i redegørelsen, at det er svært at nå balance mellem på den ene side det nødvendige leveringsomfang og den nødvendige leveringstakt for naturgassen og på den anden side opbygningen af et marked her i landet for naturgassen. Det er sikkert også tilfældet, men på den anden side må man så sige, at det også af redegørelsen er ganske uklart, hvorledes man vil opnå denne balance. Der er i redegørelsen en uvilje mod egentlige pålæg og restriktioner, og man nævner beskatning, afgift o. lign., men synes ikke at lægge sig fast på tilslutningspligt for de almindelige forbrugere, men nævner dog, at storforbrugere, kraftværker osv., i første række kan komme ind i billedet.

Det er også på den baggrund i redegørelsen uklart, i hvilket omfang gassen reelt skal udnyttes i Danmark, men dog står der, at man fortsat ønsker at anvende dansk gas i Danmark. Det er klart, at der under alle omstændigheder må være mulighed for nødforsyninger, og at man også får aftaler med udlandet om overskudsleverancer, men det er altså ikke så særlig klart i redegørelsen, om man virkelig og i hvilket omfang man egentlig vil operere med bortsalg af disse naturgasforekomster.

Der er altså med andre ord i denne redegørelse som også påpeget af andre ordførere en ganske anden tone end i den tidligere regerings redegørelse, f. eks. den daværende ministers redegørelse af 9. februar i år.

Ud fra de synspunkter, jeg her har indledt med, vil vi i retsforbundets folketingsgruppe

kritisk vurdere det forhandlingsresultat, som om ikke så længe skulle foreligge mellem DUC og staten, og ligeledes vil vi kritisk vurdere det lovgivningsinitiativ, som regeringen herefter vil lade følge.

Også med baggrund i det, jeg her har sagt, kan vi, uagtet vi er fuldstændig enige med kommunisterne i, at vi skal udnytte de danske naturgasforekomster i Danmark, ikke stemme for det dagsordensforslag, der er stillet af det kommunistiske parti, idet man her slår fast, at en tilslutningspligt er en uomgængelig forudsætning, for det er vi ikke 100 pct. overbevist om.

Wilhelm (VS):

Det er klart, at sådan noget som forsyningssikkerhed og større politisk uafhængighed af multinationale olieselskaber osv. må være de centrale argumenter i en energidebat, der også omfatter de danske energiresourcer i Nordsøen, men det er måske ikke så meget det, der er temaet her i dag.

Der er også den økonomiske side af det, og om det vil jeg begynde med at slå de to hovedtal fast, som i virkeligheden er de rammer, man foreløbig diskuterer inden for. Det er ikke vores påfund, men tal, vi omsider fik presset frem af den daværende handels- og energiminister sidste vinter.

De foreløbige energifund i den danske del af Nordsøsoklen har en markedsværdi på ca. 70 mia kr. Det var det ene, og det andet er, at investeringer plus driftsomkostninger helt tilbage til 1962, da de startede, og i den nu kommende 20 års periode til samlet udvinding og efterforskning vedrørende de fund, der allerede er gjort, og som sagt har en markedsværdi på 70 mia kr., løber op i 6 mia kr. med forrentning.

Det er de to hovedtal, og så kommer vi i den vanvittige situation, at vi her sidder med noget, som – og nu taler jeg om gassen og olien tilsammen, selv ud fra de foreløbige fund, som sikkert kun er en lille begyndelse – kunne bidrage med over 30 pct. af den danske energiforsyning i en lang periode, i hvert fald 20 år. Den forsyningssikkerhed, der ligger dér, har man foræret væk. Vi har nogle værdier derude, som svarer til, at man kunne bedre den danske valutasituation eller det, der i dagens sprogbrug altid kaldes betalingsbalancen, med 3–4 mia kr. om året i